

Stražarska

Kula

i
Glasnik Kristove Prisutnosti

„Stražaru, što je u pogledu noći?”

„Jutro dolazi, a i noć!” (Izaija 21:12,13)

POLUMJESEČNIK

SVEZ. XXIV

15. OŽUJKA, 1903

BROJ 6

SADRŽAJ

Pogledi sa Stražarske kule	431
Drevne ploče slažu se s Biblijom	431
Pogledi jednog državnika na budućnost Europe	431
Kršćanska vojna služba	431
„Sve što vam on kaže učinite”	433
Novi život u Kristu	435
Pregled lekcija	437
Sposoban razumjeti sa svim svecima	438
Život i smrt (pjesma)	441
Zanimljiva pisma	441

„Na stražu ću svoju stati, na kulu se postaviti, i motriti da vidim što će mi on reći, i što da mu odgovorim kada budem ukoren.” (Hab. 2:1)

STIJENO VJEKOVA
Jer nitko ne može postaviti
drugi temelj
OTKUPNINA ZA SVE

Na zemlji tjeskoba naroda i smetenost, huka mora i valova (nemirni i nezadovoljni). Ljudima će srca klonuti od straha i od iščekivanja onoga što dolazi na svijet: jer će se uzdramti sile nebeske (crkvene vlasti)...kada vidite da se to događa, znajte da je blizu kraljevstvo Božje. Podignite pogled i podignite svoje glave: jer se približava vaše otkupljenje.—Luka 21:25-31

OVAJ ČASOPIS I NJEGOV SVETI ZADATAK

Ovaj časopis je jedan od glavnih faktora ili instrumenata u sistemu Biblijske Pouke, ili „Bogoslovnog Proširenja,” koje je sada predstavljeno u svim dijelovima civiliziranog svijeta po WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY, ovlaštenog 1881, „Za Promicanje Kršćanske Spoznaje.” On ne služi samo kao učionica gdje se Istraživači Biblije mogu sastati na studij Božanske Riječi, nego također i kao kanal komunikacije kroz kojeg se do njih može doći sa obavijestima o Kongresima Društva i o dolasku putujućih predstavnika nazvanih „Putujući starješine,” i biti osvježeni sa izvještajima o Kongresima.

Naše „Berejske Pouke” su tematska ponavljanja ili pregledi STUDIJA koje je naše Društvo izdalo, većinom ugodno uređene, i vrlo korisne svima koji bi zaslužili jedini počasni stupanj kojeg Društvo odobrava, naime, *Verbi Dei Minister* (V.D.M.), koji, kada ga se prevede na hrvatski glasi: *Sluga Božanske Riječi*. Naše obrađivanje Međunarodnih Pouka Nedjeljne Škole je posebno za starije Istraživače Biblije i Učitelje. Neki to obilježje smatraju neophodnim.

Ovaj časopis čvrsto brani jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada tako općenito negiran – Otkupljenje kroz dragocjenu krv „Čovjeka Krista Isusa, koji je dao sebe kao *Otkupninu* [odgovarajuću cijenu, zamjenu] za sve.” (1. Pet. 1:19; 1. Tim. 2:6) Gradeći na tom sigurnom temelju sa zlatom, srebrom i dragocjenim kamenjem (1. Kor. 3:11-15; 2. Pet. 1:5-11) Riječi Božje, njegov daljnji zadatak je da „svima rasvijetli što je zajedništvo tajne koja od početka svijeta bijaše skrivena u Bogu...da sada crkvi bude obznanjena mnogovrsna mudrost Božja...koja u drugim naraštajima nije bila obznanjena ljudskim sinovima kao što je sada obznanjena.” (Efež. 3:5-9,10)

Oslobođen je utjecaja bilo koje organizacije, sekte ili ljudskog učenja, dok nastoji sve više i više dovesti svaki svoj izričaj u što potpuniju podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Svetom Pismu. Prema tome časopis je slobodan objaviti odvažno sve ono što je Gospodin rekao – u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je data da to razumijemo. Naš stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer mi znamo što tvrdimo, koračajući sa bezuvjetnom vjerom po sigurnim Božjim obećanjima. Povjerali smo mu pouzdanje, da bude korišten jedino u Njegovoj službi; otud naše odluke u odnosu na ono što se može i što se možda neće pojaviti na njegovim stranicama da to mora biti u skladu s našom prosudbom onoga što je Njemu ugodno, učenjem Njegove Riječi, za izgrađivanje Njegovog naroda u milosti i spoznaji. I mi ne samo da pozivamo nego mi potičemo naše čitatelje da si dokažu sve izjave iz časopisa s nepogrešivom Riječju na koju se stalno ukazuje, kako bi se olakšalo takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči:

DA JE CRKVA „HRAM” ŽIVOG BOGA – njegova „građevina,” čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba – otkad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen” ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu. – 1 Kor.3:16, 17; Ef. 2:20-22; 1 Moj. 28:14; Gal.3:29

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenja”, „izabranog i dragocjenog” bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija. – Otkr. 15:5-8

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve” i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet” u određeno vrijeme. – Hebr. 2:9; Ivan 1:9; 1 Tim. 2:5,6

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest”, biti „sudionikom božanske prirode”, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici. – 1 Ivan 3:2; Ivan 17:24; Rim.8:17; 2 Pet.1:4

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu. – Ef. 4:12; Mat. 24:14; Otkr. 1:6; 20:6

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će *svi* dobiti priliku biti blagoslovljeni spoznajom i svim drugim – vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve – dok će svi nepopravljivi biti zauvijek *uništeni*. – Djela 3:19-23; Iza. 35

POGLEDI SA STRAŽARSKE KULE

DREVNE PLOČE SE SLAŽU S BIBLIJOM

S obzirom na činjenicu da većina predavača o babilonskim iskapanjima nastoji dokazati kako njihovi nalazi datiraju tisućama godina prije potopa te se stoga potpuno ne slažu s biblijskim izvještajem, sljedeće svjedočanstvo o njihovom potkrijepljivanju Svetog pisma još se više cijeni. Čini se da su iskopavači skloni „uveličati svoju službu” te prikazati svoja otkrića i doprinose čudesnijima nego što zapravo jesu.

„Dr. Albert T. Clay, kustos babilonskog odjela u Muzeju Sveučilišta u Pennsylvaniji, jučer je u dvorani Widener održao predavanje na temu 'Stari zavjet u svjetlu nedavnih iskopavanja'.

„Izvještaji o stvaranju i potopu”, rekao je, 'dešifrirani su s ranih babilonskih spomenika. Nije pronađen nikakav izravni izvještaj koji se odnosi na pad čovječanstva, iako su pronađene ugravirane stijene koje prikazuju muškarca i ženu kako sjede ispod drveta sa zmijom u blizini, što se nesumnjivo odnosi na taj događaj.'

„Predavač je zatim pokazao da su se događaji zabilježeni u Bibliji doista dogodili, suprotno onome što su proteklih nekoliko godina tvrdili kritičari Starog zavjeta. Predstavio je fotografiju ugravirane stijene koja se odnosi na potop i preveo ju je. Iako vrijeme koje je proteklo dok je Noa bio u arci nije točno odgovaralo broju dana navedenom u Bibliji, dr. Clay je ipak predstavio mnoge fotografije predmeta iskopenih u Babiloniji koji se sada nalaze u muzeju, a koji predstavljaju paralelne izvještaje odlomcima pronađenim u Bibliji.

„Nadalje je rekao: 'Ovaj je rad još u povojima. Istraživanja još nisu došla do svojih granica. Najdublje iskopine pokazuju civilizaciju u naprednim stadijima i postoji svaki razlog za vjerovanje da će buduća iskapanja potvrditi većinu, ako ne i cijelu povijest zabilježenu u Starom zavjetu.'” — *Philadelphia Times*

POGLEDI JEDNOG DRŽAVNIKA NA BUDUĆNOST EUROPE

Philadelphia Ledger piše o preminulom eminentnom dopisniku Timesa, M. de Blowitzu, te navodi:

„Blowitz je vjerovao da su njegove vlastite prognoze događaja bile točnije od prognoza bilo kojeg živućeg državnika. Ne samo da se stavljao na intelektualnu razinu s Bismarckom, nego je za sebe govorio da pripada istom rangu. Uopće nisam siguran da nije bio u pravu te da Blowitz, da ga je rana sudbina odvela na visoke položaje, ne bi bio veći čovjek od Bismarcka. Imao je svojih mana i taštine, ali je bio čovjek izvanrednih sposobnosti.

„Njegova su mišljenja o budućnosti Europe zanimljiva jer su se njegova predviđanja tako često

ispunjavala, pa su njegovi pogledi na tu temu vrijedni razmatranja. Još prije deset godina de Blowitz je smatrao da će tijekom jedne generacije Europa postati skup bankrotiranih država; da će svi nacionalni dugovi u Europi biti odbačeni, s izuzetkom britanskog, i da će se u mnogim zemljama dogoditi goleme društvene promjene, uključujući krvave ratove i vladavinu terora. Imao je pesimističan pogled na budućnost Britanije, iako se divio kvalitetama upornosti i slobode koje čine dio britanskog karaktera.

„Vjerovao je da će dvadeseto stoljeće biti stoljeće borbe te da će, posebno u Njemačkoj i Rusiji, razvoj industrijskih ideja dovesti do evolucije novih slojeva društva, baš kao što santa leda koja promijeni svoje težište predstavlja novi profil gledatelju. Da su ova predviđanja iznesena danas, proroku se ne bi pripisala velika moć predviđanja. Oblikovati takve poglede prije deset godina podrazumijeva posjedovanje velike analitičke moći, zajedno s razvijenom maštom.”

„Ovo je zanimljivo jer pokazuje kako mudrost ovoga svijeta potvrđuje prognozu proročanstva – objave božanske Riječi.

„Imamo sigurniju riječ proroštva, na koju valja paziti kao na svjetlost koja svijetli na tamnom mjestu do zore.” — 2. Pet. 1:19.

KRŠĆANSKA VOJNA SLUŽBA

Zadovoljstvo nam je prenijeti sljedeći članak iz svjetovnog časopisa — *Atlanta Constitution*:

„Izdrži teškoće kao dobar vojnik Isusa Krista.” — 2. Tim. 2:3.

„Kristova služba ne nalikuje nijednoj drugoj toliko kao vojničkoj. Malo je životnih poziva među ljudima koji od novaka zahtijevaju tako apsolutnu samopredaju kao što to zahtijeva služba vojnika...

„U odluci da budemo vojnici podređujemo sve ostale stvari – vlastitu volju, obiteljske obveze i raznolike mogućnosti slobodnog čovjeka. To znači obvezati se na potpunu, bespogovornu poslušnost naredbama nadređenih. To znači napustiti dom radi vojnog tabora, odreći se prava na prvenstveno služenje interesima oca i majke, žene i djece, posla ili prijatelja. To znači potpuno potiskivanje svakog sebičnog interesa radi napretka vrhovnog cilja za koji se osoba dobrovoljno obvezala služiti, slijediti ga i za njega, ako treba, umrijeti.

„Nekim je umovima, čini se, teško usporediti služenje Kristu sa služenjem dobrog vojnika. Devet desetina onih koji se nazivaju kršćanima odbija svojoj službi pridati to značenje i izravno se pobune kada se od njih traži da djeluju u skladu s tim načelom. Slabost opće crkve kao predvodnika morala i životne kulture u svijetu posljedica je činjenice da većina kršćana služi

Kristu kao neovisni pratitelji vojnog tabora. Oni nisu vezani obvezama, ne primaju zapovijedi ili su neposlušni dužnosti discipline te rade što žele, a ne ono na što ih obvezuju Kristove zapovijedi i načela.

„Goethe je rekao da je 'gorljivost vječnost', a Božji je duh duh gorljivosti. Onaj tko je prožet i zapaljen tim duhom bit će ispunjen revnošću, hrabrošću, odvažnošću, odlučnošću i vjerom u pobjedu. U žaru i silini tih osjećaja služiti će svom Gospodaru, baš kao što su vojnici slijedili Aleksandra kamo god ih je vodio, radije birajući smrt nego povlačenje; ili kao Leejevi vojnici, koji su smatrali da ih on ne može voditi u pogrešku ili poraz.

„Kad bi Krist danas u ovom svijetu imao vojsku muškaraca i žena, čak i kad bi ona činila tek stoti dio službenog kršćanstva, vojsku koja bi ga slijedila – koja bi radila, borila se i izdržala kao vojnici naših američkih vojski – Njegovo bi osvajanje svijeta bilo nezaustavljivo.

„No, On ima tek nekoliko pravih vojnika u svojoj službi. Većina Njegovih sljedbenika su umirovljenici koji stalno mole da On učini nešto za njih – da olakša njihove boli, rastjera njihove neprijatelje, poravna njihove putove, poveća njihova bogatstva i smjesti ih na mjesta izobilja i utjehe. Oni su gladna i nemoćna vojska.

„Čovjek bi prirodno očekivao da će za propovjedaonicama naći čvrste kapetane vojske našega Gospodina. Pa ipak, koliko je malo onih koji ne gledaju više na svoj položaj nego na vlastitu sposobnost podnošenja teškoća? Oni su željni bogatih i lakih župa, borave u raskoši i propovijedaju poput onih koji sviraju ugodnu glazbu na lutnji. Premjestite ih na položaje siromaštva, oskudnih obroka i teške službe među siromašnima i bolesnima, i srce će im se slomiti zbog njihove vojničke sudbine!

„Pravi vojnik ne preispituje svoj cilj. S pravom se pretpostavlja da se uvjerio u njegovu pravednost prije nego što se prijavio u službu. Nakon toga, on za njega jamči i prkosi proturječnostima. Spreman je dati sve i u potpunosti se predati njegovoj obrani. On se ne bori za obroke koje dobiva, već za velike principe i uzvišene svrhe cilja kojem je predan...

„Nitko se ne bi trebao zavaravati o nečemu tako jednostavnom i ozbiljnom kao što je služenje Kristu. Ako se osoba ne namjerava prepustiti zapovijedima i zahtjevima svoga Učitelja, trebala bi biti dovoljno poštena da ne nudi licemjerno priznanje i lažno obećanje službe. Za Kristovo djelo na Zemlji potrebni su ljudi jake volje, hrabra srca, spremni na samopožrtvovnost, patnju te opasnosti sukoba i smrti. Nitko drugi ne može obaviti posao potreban za rušenje utvrda grijeha, razbijanje neprijatelja pravednosti i postavljanje stjegova Kristovog Kraljevstva na neprijateljskim područjima.

„Slavno je služiti Kristu u poštenju i potpunoj vjernosti. Postoji neizreciva radost u tome da se bude na pravoj strani, znajući da je nečija služba usmjerena prema pobjedi i da iza bojnog polja i doline sjena postoji veličanstven ulazak u radost i mir pobjedonosnog Kralja kraljeva. Zbog te nade nitko ne bi trebao uzmicati pred teškoćama bitke, drhtati pred bijesom neprijatelja niti strepiti pred prijetnjom gladi, žeđi, golotinje, rana ili smrti!”

EVOLUCIONISTIČKI TREND

The Western Recorder sažeto i istinito navodi sljedeće:

„Kada čovjek krene putem evolucije i više kritike, on odustaje od sve više stvari i nema logično mjesto zaustavljanja dok ne odustane od svega. Jadni su bjesomučni naponi onih koji kreću tim putem pokušavajući se držati 'onoga što je vitalno', dok istovremeno sve više popuštaju. Njihova tvrdnja da nam je 'ipak ostalo još ovo ili ono' samo je hrabrenje samih sebe. Sve su predali i prepustili se neprijatelju na milost i nemilost. Kako kaže George Adam Smith, kritičarima ostaje samo da odrede visinu odštete i uzmu sve što žele, a svi su već trebali naučiti da oni žele sve. Kod njih 'napredovati' znači poricati sve više i više. I njihov posao neće biti završen sve dok postoji i najmanja vjera.”

POSJET UREDNIKA EUROPI

Urednik već nekoliko godina obećava prijateljima u inozemstvu da će, čim šesti svezak serije Milenijsko svanuće bude spreman za tisak, udovoljiti njihovim brojnim hitnim pozivima za posjet. Prema trenutačnoj situaciji, nada se da će do travnja predati rukopis VI. sveska slagarima, zajedno s dovoljnom količinom materijala za Stražarsku kulu koja će pokriti četiri izdanja tijekom planiranog razdoblja njegove odsutnosti.

Ne samo da se raduje susretu s mnogim starim prijateljima s kojima već godinama održava prepisku i upoznavanju novih prijatelja u Velikoj Britaniji, već također smatra da bi značajno proširenje službe istine moglo biti moguće u Njemačkoj, Francuskoj, Švicarskoj, Nizozemskoj, Švedskoj, Norveškoj i drugim europskim zemljama. Ukratko će posjetiti te zemlje, razgovarati s prijateljima i utvrditi, koliko to bude moguće, prednosti i prilike koje pruža sadašnje vrijeme.

Raspored održavanja dvodnevnih konvencija tijekom putovanja je sljedeći:

- London, Engleska: 25. i 26. travnja
- Stockholm, Švedska: 2. svibnja
- Glasgow, Škotska: 9. i 10. svibnja
- Liverpool, Engleska: 16. i 17. svibnja
- Thun, Švicarska: 23. i 24. svibnja

„SVE ŠTO VAM ON KAŽE, UČINITE.”

— IVAN 2:5. —

Ovo su bile riječi majke našega Gospodina upućene slugama na svadbi u Kani, otprilike u vrijeme početka Gospodinove službe — naš Gospodin, njegova majka i njegovi učenici bili su gosti na svadbi. Nedostajalo je vina, kako se sjećamo, i Marija je očito očekivala da će naš Gospodin na neki način pokazati svoju moć, iako nije jasno zašto bi to očekivala, jer nam je jasno rečeno da je čudo pretvaranja vode u vino bilo početak Isusovih čuda (redak 11). Usput, ova jasna izjava apostola Ivana snažno proturječi apokrifnim legendama koje pripisuju našem Gospodinu razna čuda, itd., prije ovog vremena.

Kako su prikladne Marijine riječi za sve Gospodinove ljude: „Što god vam kaže, učinite!” Kako je važno da svi nauče lekciju da nije samo slušanje evanđelja ono što donosi blagoslov srcu, već poslušnost radosnoj vijesti! Naravno, potrebno je da vjerujemo Učitelju prije nego što budemo spremni poslušati ga; ipak, izraz „Što god vam kaže, učinite!” uključuje vjeru u Gospodina kod svih onih koji su poslušni. Kršćanin ne može učiniti bolje nego usvojiti ove riječi kao jedan od životnih motiva — što god moj Gospodin kaže meni, učinit ću.

Ne trebamo slušati i pokoravati se svakom glasu, već, kao što je naš Gospodin sam rekao: „Moje ovce slušaju moj glas... i slijede me.” (Ivan 10:27). U svijetu ima mnogo glasova (1. Kor. 14:11), neki zovu u jednom smjeru, a neki u drugom. Svijet nas zove, tijelo nas zove, Protivnik nas zove, a Gospodar nas zove. Kršćanin može lako prepoznati glasove svijeta i tijela te treba biti na oprezu protiv njihovog zavodljivog utjecaja. Ali, može imati više poteškoća u razlikovanju između glasa Protivnika i glasa Dobrog Pastira; jer, Protivnikova je metoda oponašati ili krivotvoriti glas Pastira. Njegove uobičajene metode obmane provode se kroz lažna učenja podržana ljudskim organizacijama; on sve to čini kako bi se pojavio kao poruka svjetla kroz glasnike svjetla (vidi 2. Kor. 11:13, 14). Kršćani trebaju biti posebno na oprezu po ovom pitanju; mnogi slušaju i prihvaćaju glas pape, drugi glasove prezbiterija, konferencija i vijeća, što ih sprječava da čuju i poslušaju glas Pastira. Trebaju se sjetiti da je ispravan put „paziti da ne odbijete onoga koji govori s neba” — „Što god vam kaže, učinite to.”

Poslušajte njegove riječi! „Novu zapovijed vam dajem, da ljubite jedni druge kao što sam ja ljubio vas.” (Ivan 13:34). „Ako me ljubite, držite moje zapovijedi.” „Onaj tko ima moje zapovijedi i drži ih, on je taj koji me ljubi; a onaj tko me ljubi, bit će ljubljen od mog Oca, i ja ću ga ljubiti, i pokazat ću mu se.” (Ivan 14:21). „Onaj tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije dostojan mene; i onaj tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije dostojan mene. Onaj tko ne

uzme svoj križ i ne slijedi me, nije dostojan mene. Onaj tko nađe svoj život, izgubit će ga; a onaj tko izgubi svoj život zbog mene, naći će ga. Onaj tko primi vas, prima mene, i onaj tko prima mene, prima onoga koji me poslao.” (Matej 10:37–40). On ponovno govori i kaže: „Blagoslovljeni su krotki, milosrdni, ponizni, mirotvorci, čista srca i oni koji gladuju i žedaju za pravednošću i podnose progonstvo zbog pravednosti” — „Blagoslovljeni ste kada vas ljudi vrijeđaju, progone i govore sve vrste zla protiv vas lažno zbog mene. Radujte se i budite iznimno radosni; jer velika je vaša nagrada na nebu.” On nam ponovno kaže: „Vi ste sol zemlje i svjetlo svijeta”, „neka vaše svjetlo tako svijetli pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave vašeg Oca koji je na nebu.” — Matej 5.

S neba nam je nastavio govoriti preko apostola s istim ciljem: „Prikažite svoja tijela kao žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu, vašu razumnu službu.” (Rim. 12:1). „Ljubite kao braća; budite suosjećajni, budite ljubazni.” (1. Pet. 3:8). „Odbacivši svaki teret, trčite s postojanošću utrku koja je pred vama, gledajući na Isusa, začetnika i dovršitelja vaše vjere.” „Odbacivši svaku zloću, i svaku prijevaru i licemjerje, i zavisti i svako zlo govorenje, kao novorođena djeca, žudite za čistim mlijekom Riječi, da po njemu rastete.” I „dajući svu marljivost, dodajte svojoj vjeri hrabrost; a hrabrosti znanje; i znanju umjerenost; i umjerenosti strpljenje, pobožnost, bratsku ljubaznost, ljubav.” — 1. Pet. 2:1; 2. Pet. 1:5.

Čuli smo njegove riječi. One se doimaju kao sama bit mudrosti i pravednosti. Znamo da je vjeran onaj koji je obećao da, ako činimo ove stvari, nikada nećemo pasti, već ćemo dobiti obilan ulazak u njegovo vječno Kraljevstvo. Napravili smo prvi korak vjere; napravili smo drugi korak odgovora i složili smo se činiti ove stvari; stoga, važno pitanje za svakoga od nas mora biti — Jesam li poslušan njemu koji govori s neba? Činim li sve što on kaže? U kojoj god mjeri netko pronade nedostatke u poslušnosti glasu Pastira, u toj mjeri neka se pazi i probudi, brzo i energično da čini ove stvari; jer Otac također kaže: „Ovo je moj ljubljani Sin: slušajte ga!” — Luka 9:35.

Vraćajući se na priču: Primjećujemo Gospodinovu zapovijed slugama da „napune posude vodom”. Sjećajući se izjave proroka, potvrđene Gospodinovim vlastitim riječima da im „bez prispodobe nije govorio”, skloni smo pretpostaviti da ovo, njegovo prvo čudo, sadrži neku duhovnu lekciju za nas. Pokušavajući izvući takvu lekciju iz ovog čuda, u skladu s općim svjedočanstvom Riječi, razmišljamo ovako: Posude s vodom simboliziraju Gospodinov narod; njihov broj, šest, mogao bi ukazivati na to da se odnosi na Gospodinov narod u sadašnjem vremenu zla, jer broj

šest simbolizira nesavršenost i zlo stanje, kao što broj sedam simbolizira potpunost i savršenstvo. Tako je šest dana u tjednu određeno za rad, dok je sedmi određen za odmor i osvježenje: slično tome, šest tisuća godina povijesti svijeta Gospodin dopušta da budu zle zbog čovjekove neposlušnosti i pada, dok u sedmom tisućljeću Bog namjerava donijeti svoje Milenijsko Kraljevstvo — svoju vladavinu vječne pravednosti.

Voda kojom je zapovjedbno napuniti posude u Svetom pismu simbolizira istinu, „vodu života”; ne samo riječ istine, već riječ popraćenu i prožetu duhom istine — time nam Učitelj zapovijeda da budemo ispunjeni. U simboličnom čudu sluge su poslušale; nisu sumnjičavo ili lijeno napunile posude do pola, već su, kako je zapisano, „napunile ih do vrha”. Tako bi trebalo biti i s nama; čuvši Učiteljeve riječi: „Budite ispunjeni duhom”, trebali bismo obilno crpiti iz izvora milosti i istine, ne prestajući dok ne budemo ispunjeni duhom „do vrha” — potpuno. A ako tako izvršimo Učiteljeve zapovijedi, što možemo očekivati kao rezultat? Možemo očekivati, kao što je prikazano u simboličnom čudu, da će se voda na kraju pretvoriti u vino — simbol za čistu radost, nebeske užitke.

U simbolu, čudo pretvorbe vode u vino dogodilo se samo onim posudama koje su bile napunjene vodom do vrha; tako je, također, Gospodin obećao još veću promjenu svojim vjernim sljedbenicima koji primaju blago božanske istine i njen duh u svoje „zemljane posude” i koji su njome ispunjeni. Oni će biti „promijenjeni” u trenutku, u treptaju oka, pod zvukom sedme trube; bit će promijenjeni iz ljudske prirode u božansku prirodu, iz zemaljskih uvjeta u nebeske uvjete. Ovo veće čudo, koje će naš Gospodin tek ostvariti, bilo je dobro simbolizirano u promjeni vode u vino — radosti Kraljevstva, radosti nove prirode. Gospodinov posvećeni narod simboliziran je ne samo posudama za vodu i slugama koji ih pune, već su također simbolizirani nevjestom na vjenčanju, baš kao što je zaručnik onaj koji zapovijeda da se posude napune vodom. Upravitelj simbolične gozbe, koji je proglasio novo vino najfinije kvalitete, prikladno simbolizira nebeskog Oca koji je veliki Upravitelj velike gozbe povezane s ujedinjenjem nebeskog Mladoženje s njegovom Nevjestom, a izvrsnost vina prikladno predstavlja radosti Gospodina kojima ćemo biti ispunjeni pri našoj „promjeni”. Već sada dijelimo u određenoj mjeri blagoslove ovog ujedinjenja; već sada znamo nešto o radostima našeg Gospodina; već sada kušamo ne samo čašu njegovih patnji, već smo također „okusili da je Gospodin milostiv”. Već sada sudjelujemo u vinu na talogu i masnim stvarima punim srži (Iza. 25:6); ali naše sadašnje radosti su samo predokusi budućih stvarnosti — najbolje vino dolazi na kraju gozbe, kada nas naš nebeski Mladoženja promijeni u svoju sliku i sličnost kako bismo mogli dijeliti njegovu slavu.

Oh, kako je važno da se sjetimo riječi: „Što god vam kaže, učinite to!” Prošlo je samo malo vremena otkako smo čuli njegov glas koji nas upućuje kako se može prevladati naša oskudica radosti i sreće, i kako, umjesto nečistoća i prljavštine tijela, možemo biti ispunjeni istinom, njenim duhom i njenom radošću, a potom imati cijelu stvar odmah „promijenjenu” u savršenstvo radosti — u božansku prirodu. Kako slušamo Učiteljeve riječi? U kojoj mjeri smo ispunjeni istinom i njenim duhom? On će dati dovoljno prilika svakome od nas da budemo ispunjeni, a ako je netko, dakle, samo djelomično ispunjen, to će biti zbog nedostatka odgovarajućeg duha poslušnosti. Naše posude možda nisu sve iste veličine; kao i one u simbolu koje su očito varirale u veličini, držeći od dva do tri mjere (firčina) svaka, tako i naše sposobnosti, prilike, itd., mogu varirati; ali, da bismo ispunili Učiteljev zahtjev, svaka mora biti potpuno ispunjena — ni više, ni manje — ako želimo iskusiti željenu „promjenu”.

Iako se ova lekcija očito odnosi samo na slušanje Gospodinovog glasa od strane Crkve tijekom ovog Evandeoskog doba, princip vrijedi i za Milenijsko doba. Sada velika većina svijeta ne čuje Gospodinovu poruku milosti i, posljedično, nisu odgovorni; ali uskoro će se sve gluhe uši otvoriti i sve oči zaslijepjene grijehom i predrasudama će se otvoriti; i Gospodin će biti prepoznat kao veliki Učitelj, i svi će čuti njegov glas. Ovo je izložio apostol Petar (Djela 3:22, 23); nakon što je prikazao velikog Proroka (učitelja), Krista Glavu i Crkvu njegovo tijelo, koje Bog podiže tijekom ovog Evandeoskog doba i priprema za veliki rad Milenijskog doba, on izjavljuje: „Njega ćete slušati [pokoravati mu se] u svemu što vam kaže. I dogodit će se da će svaka duša koja neće slušati [pokoravati se] tog Proroka biti uništena iz naroda” — u Drugoj smrti.

Ako je odgovornost onih koji će slušati tijekom Milenijskog doba tako predočena i izrečena, tako da ne ostavlja sumnju da će „vječno uništenje od prisutnosti Gospodina” zadesiti sve koji tada odbiju poslušati, što ćemo reći da bi bio rezultat odbijanja sada da poslušaju oni koji čuju Učiteljev glas tijekom Evandeoskog doba? Nećemo izričito reći da za takve nema nade; ali vidimo malo prostora za nadu za one koji, čuvši glas i prepoznajući ga, ne čine nikakav napor da ga poslušaju. Naprotiv, čujemo apostola kako kaže: „Ako namjerno griješimo nakon što smo primili spoznaju istine” [čuli Gospodinov glas], nakon što smo okusili dobru Riječ Božju i postali sudionici svetog duha, i [iskusili u našem opravdanju] sile budućeg doba, više nema udjela za nas u velikoj žrtvi za grijeh; već samo strašno iščekivanje suda i ognjene srdžbe koja bi nas proždrla kao protivnike koji su prezreli milost i milosrđe Božje. — Heb. 4:6; 6:4, 5; 10:26–31.

Ponovno poslušajte apostolove riječi: „Pazite da ne odbijete onoga koji govori s neba.” (Heb. 12:25). „Moramo se više posvetiti stvarima koje smo čuli, da ih ne bismo ikada ispustili.” ... „Kako ćemo izbjeći ako zanemarimo tako veliko spasenje.” (Heb. 2:1, 2). Koliko možemo prosuditi, slušanje Riječi Gospodnje u svakom slučaju donosi sa sobom odgovornosti; i postaje „miris života za život ili smrti za smrt”. Ne kažemo da će oni koji su djelomično nemarni — koji ne uspiju napuniti svoje „zemljane posude” do vrha istinom i njenim duhom — biti smatrani da su prezreli riječi velikog Učitelja; naprotiv, činjenica da uopće traže da budu ispunjeni istinom i njenim duhom dokaz je da poštuju Gospodinovu Riječ i ne odbacuju niti odbijaju „onoga koji govori s neba”. Ali njihov neuspjeh da se marljivo ispune istinom i njenim duhom značit će njihov gubitak velike nagrade, punine radosti u „promjeni”. To su oni koji, zanemarujući revno koristiti svoje prilike i zanemarujući biti potpuno ispunjeni duhom istine, postaju odgovarajuće djelomično ispunjeni duhom svijeta te se ne smatraju „pobjednicima” nad svijetom. To su oni koji će „izaći iz velike nevolje”, perući svoje haljine u krvi

Jaganjčevoj. (Otk. 7:9, 13–15). Gubeći veliku nagradu zbog nedostatka revnosti, ovi će, ipak, dobiti veliki blagoslov jer nisu odbili „onoga koji govori s neba”.

Moramo se sjetiti, međutim, da slušanje prirodnim uhom nije jedino slušanje na koje Sveto Pismo ukazuje. Stoga, izraz: „Tko ima uho, neka čuje”; i opet: „Imaju uši, ali ne čuju”; i opet, riječi našeg Gospodina u vezi s mnoštvom: „Onima vani, ove stvari su izrečene u prisposodobama, da slušajući čuju, a ne razumiju.” Naša odgovornost nije, dakle, određena prilikama vanjskog uha. Mnogi su čuli vanjskim uhom, ali nikada nisu čuli u odgovornom smislu Pisma, u smislu u kojem svi na kraju moraju čuti — u smislu razumijevanja i cijenjenja poruke. Odgovornost za to kako čujemo i kako odbijamo leži na onima koji imaju razumijevanje Gospodinove milosti. „Blagoslovljene su vaše uši jer čuju, i vaše oči jer vide.” Ali blagoslov može doći samo onima koji „ne odbijaju onoga koji govori s neba”. Stoga, svi mi koji smo čuli Učiteljev glas, trudimo se sjetiti njegove Riječi, kako smo je razmatrali prethodno: i neka svaki od nas nastoji živjeti što je moguće bliže toj Riječi. „Što god vam kaže, učinite to.”

NOVI ŽIVOT U KRISTU

Ef. 2:1-10 — 22. Ožujka

Ključni tekst: „Milošću ste spašeni po vjeri.” — Ef. 2:8

Iz svog rimskog zatvora, apostol Pavao napisao je Poslasticu Efežanima, jedno od svojih najljepših pisama crkvama, prepuno dubokih duhovnih pouka. Njegova je ključna misao „u Kristu”; taj se izraz ili njegovi ekvivalenti u ovoj poslanici pojavljuju najmanje dvadeset puta. Kao što prvo poglavlje ističe da je Crkva izabrana u Kristu Isusu, tako naša lekcija pokazuje da pravi život imamo samo u Njemu. Poslanica nadalje naglašava da se svi Božji blagoslovi i naklonosti prema Njegovom narodu temelje isključivo na tome što su u Kristu Isusu — kao udovi Kristova tijela i članovi Novog stvorenja. Nitko ne može u potpunosti razumjeti što apostol misli osim onih koji jasno razlikuju Crkvu od svijeta te uviđaju njihove različite nade izgrađene na različitim obećanjima. Oni shvaćaju da se u Svom planu Bog trenutno bavi samo Crkvom, dok je nada svijeta u budućnosti i uvelike se razlikuje od nade Crkve, koja se sada poziva kao Kristovo tijelo, odnosno „pojedini udovi”.

Naša lekcija počinje mračnom slikom koja prikazuje stanje cijeloga svijeta nakon pada u grijeh: stanje svjetovnosti pod vlašću Sotone, u neposlušnosti Bogu i pod božanskom osudom smrti. Ta je osuda već tada djelovala do te mjere da je uzrokovala moralnu, mentalnu i fizičku iskvarenost. Cijeli svijet, iako Božje stvorenje i u općem smislu Njegova djeca, zbog grijeha je prestao biti djecom

Njegove naklonosti i postao „djecom gnjeva”. Apostol ističe Efežanima da je to nekoć bilo i njihovo jedno stanje, zajedničko s ostatkom čovječanstva. Kako li je to istinita slika i danas! No, valja zapamtiti da to nije samo slika zlikovaca i odmetnika, već slika svijeta u cjelini, uključujući i njegove najbolje predstavnike. „Svi su sagriješili i lišeni su Božje slave.” Svi su „djeca gnjeva”; svi su više ili manje pod vlašću i kontrolom velikog Protivnika i svima više ili manje upravlja duh neposlušnosti koji je zajednički cijelom čovječanstvu.

Jedina su iznimka od ovog pravila oni rijetki koji su, poput kršćana kojima se Pavao obraća u Efezu, pobjegli iz tog ropstva, iskvarenosti, stanja smrti i otuđenja od Boga. Sigurno je da su ti rijetki i danas, baš kao i u vrijeme kada je apostol pisao ove riječi, sve u svemu jedno „malo stado”.

Apostol nastavlja opisujući kakva je velika promjena nastupila kod svetih u Efezu nakon što su prihvatili Evanđelje. I kako smo sretni što je slična promjena došla svima koji su postali Gospodinovi sveti, od onoga dana do danas! Iskustvo prelaska iz smrti u život u svakom je slučaju isto, iako okolnosti povezane s preobrazbom mogu znatno varirati. Korake milosti kojima nas je Gospodin izbavio — da više ne budemo djeca gnjeva pod vlašću Protivnika — apostol je izložio u sljedećim recima. Pratimo te korake i

uočimo u kojoj smo ih mjeri poduzeli te koliko naša iskustva odgovaraju onima koje apostol opisuje.

Naš oporavak nije započeo nečim u nama samima — dobrim odlukama, dobrim djelima i slično. Nismo se sami popravili i tako preporučili Bogu; naprotiv, Bog je bio glavni pokretač našeg oslobođenja. Bio je potaknut pomoći nam zbog dobrote svoga karaktera, jer je „bogat milosrđem”. On je bogat u svim svojim atributima: u mudrosti, pravdi, moći i ljubavi, ali apostol se ovdje bavi atributom ljubavi i njezinom odgovarajućom dobrotom, odnosno milosrđem. Kako je samo važno da ovu misao o neizmjernom Božjem milosrđu dobro ukorijenimo u svojim srcima — da nikada ne sumnjamo u Njegovu velikodušnost, ljubaznost, suosjećajnost i milosrđe prema svima koji žele upoznati i vršiti Njegovu volju! Potrebna nam je velika vjera u našeg nebeskog Oca, a takvo povjerenje u Njegovu ljubav možemo imati samo kada kroz Riječ dođemo do jasnog znanja o Njegovom slavnom planu. Protivnik očito želi da pogrešno shvatimo svog Stvoritelja, stoga na svaki mogući način nastoji iskriviti Njegov karakter i plan. U tome je bio toliko uspješan da je danas 999 od 1000 onih koji ispovijedaju Njegovu ime vođeno strahom od vječne muke, umjesto ljubavlju prema Njemu i zahvalnošću.

Apostol nas uvjerava da je Bog gajio veliku ljubav prema nama čak i kada smo bili mrtvi u grijesima i potpuno iskvareni. Teško nam je uopće zamisliti Božju veličinu, čistoću i sjaj u usporedbi s čovjekovim palim stanjem, a potom i razumjeti kako je sveti Jehova mogao voljeti svoja pala stvorenja. Možemo biti sigurni da to tada nije bila ljubav punog odobravanja kakvu sada ima prema nama kao svojim sinovima, rođenima od Duha, već ljubav puna suosjećanja. Vidio je naše jadno stanje i shvatio da bi ponudu oslobođenja i povratka u svetost neki (nadajmo se, mnogi) radosno prihvatili. Nesumnjivo je, računajući na takav odgovor, naš Stvoritelj u svojoj dobroti čovječanstvu otvorio „novi put života” u Gospodinu Isusu i kroz Njegovu otkupiteljsko djelo.

Iako je ova suosjećajna ljubav bila usmjerena prema cijelom svijetu, još uvijek nije općepoznata niti je praktično primijenjena na sve ljude, već samo na relativno mali dio. Tu i tamo poruka se šalje posebnoj klasi — onima koji imaju „uho da čuju” — dok je ostatak za sada ostavljen za kasnije vrijeme (Iz 35:5). Apostol sada piše onima koji su imali „uho da čuju” i koji su prihvatili Božju milost u Kristu. Ovdje ne

razlikuje one koji su poduzeli tek prvi korak vjere prema opravdanju od onih koji su išli dalje i učinili drugi korak potpunog posvećenja Gospodinu „sve do smrti”. Naprotiv, obraća se isključivo potonjoj klasi: onima koji su, potpuno posvetivši svoja opravdana bića, bili začeti od Duha i oživljeni kao članovi Kristova tijela.

U zagradi (2:5) Pavao podsjeća da nam je sav taj blagoslov došao ne zbog naše vrijednosti ili našeg truda, već „milošću ste spašeni”. Tu poziciju u novom životu, status onih kojima je uračunato spasenje, dosegli smo vjerom. Oslobođeni smo osude grijeha, spašeni od tame i zabluda Protivnika[*], izbačeni od Božjeg gnjeva i dovedeni u Njegovu brižnu naklonost. O, kako je samo veliko spasenje koje prati potpuno obraćenje Gospodinu! Kakvu nam divnu promjenu donosi u mislima, riječima i djelima! Pa ipak, to je tek početak našeg spasenja, odnosno ono što apostol drugdje naziva „u nadi smo spašeni” (Rim 8:24). Iako smo sada spašeni milošću, još uvijek čekamo daljnje spasenje — „milost koja će nam se donijeti pri objavljenju Isusa Krista” u Prvom uskrsnuću.

Sve što ćemo, po Gospodinovoj milosti, konačno primiti kroz „promjenu” uskrsnuća kao članovi Kristova tijela — sve nebeske blagodati, uključujući punu zajednicu s Ocem i našim Gospodinom — ima svoj početak već u sadašnjem životu. Stoga, onaj tko ne poznaje taj početak novog života i Njegovog Svetog Duha već sada, nema razloga vjerovati ni da je začet od Svetog Duha niti da je novo stvorenje u Kristu. Smatra se da su ta nova stvorenja podignuta iz stanja grijeha i smrti u novo stanje života. Simbolično, uvedeni su u Svetinju Šatora, gdje imaju svjetlo zlatnog svijećnjaka, blaguju od duhovnih prinesenih kruhova, mogu prinostiti duhovni kad Bogu te imati zajedništvo s Njim „u Kristu Isusu”. To je figurativno uskrsnuće iz mrtvih, slika i zalog stvarnog uskrsnuća koje će uslijediti za svakoga tko se pokaže vjernim Bogu i svom savezu. Kao članovi Kristova tijela, oni moraju biti mrtvi sa svojom Glavom kako bi s Njime i živjeli (Rim 6:5, 8).

Uzimajući u obzir da novi život počinje već sada, s apostolom se pitamo: što li će tek Bog veliko učiniti za nas ako su već sadašnji predujmovi Njegove dobrote tako veličanstveni? Pavao na to odgovara (redak 7) uvjeravajući nas da će Bog „u budućim vjekovima pokazati prekomjerno bogatstvo svoje milosti u dobroti prema nama koji smo u Kristu Isusu”. On nam ne

---

* Napomena o Protivniku: Apostol je čvrsto vjerovao u postojanje osobnog đavla. Proučavanje njegovih učenja o ovoj temi bilo bi danas vrlo korisno mnogim kršćanima, posebice u vremenu kada se — kroz razna obmanjujuća učenja — samo postojanje Protivnika negira, čime su mnogi dodatno izloženi njegovim lukavstvima. Obratite

pozornost na sljedeće apostolove reference na Sotonu: Djela 13:10; 26:18; Rim 16:20; 1 Kor 5:5; 7:5; 2 Kor 2:11; 11:14; Ef 4:27; 6:11; 1 Sol 2:18; 2 Sol 2:9; 1 Tim 1:20; 3:6-7; 5:15; 2 Tim 2:26. Naš je Gospodin također često spominjao Protivnika: Mt 4:10; 12:26; 25:41; Mk 4:15; 8:33; Lk 10:18; 22:31; Iv 8:44; 14:30.

pokušava opisati kolika će ta bogatstva točno biti. Želi da shvatimo kako je Bog prebogat milosrdem i da će za svoju posvojenu djecu učiniti „neizmerno više od onoga što možemo moliti ili zamisliti”. Doista, na drugom nas mjestu uvjerava da je ljudskom umu nemoguće shvatiti „bogatstvo naše baštine”: „Što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječje ne uđe, to je Bog pripremio onima koji ga ljube. A nama je to Bog objavio po svom Duhu” (1 Kor 2:9-10; Ef 3:19).

Ipak, otkrivenje po Njegovom Duhu za sada je samo djelomično. Ograničenim prirodnim umom ne možemo potpuno shvatiti te nevidljive stvarnosti. „Još se nije očitovalo što ćemo biti.” Ipak, novim umom možemo barem u obrisima dokučiti bogatstvo ljubavi našeg nebeskog Oca. Kada promatramo Očevu providnost za naravnog čovjeka, kada gledamo prekrasno zemaljsko cvijeće i kušamo njegove ukusne plodove, to je samo korak do spoznaje da Bog nije ništa manje bogat ljubavlju i milosrdem prema svojim duhovnim sinovima. I kao što je osigurao harmonije glazbe te ugodne mirise i okuse za osjetila naravnog čovjeka, tako će — samo na uzvišenijoj razini — postojati zadovoljstva za sva nova stvorenja. Postojat će ono što odgovara sadašnjim ljepotama prirode, ali još uzvišenije i veličanstvenije. Tako vjera omogućuje novom stvorenju da vidi nevidljivo i raduje se divnim stvarima koje su danas samo djelomično otkrivene.

S tog uzvišenog položaja naklonosti i zajedništva s Bogom, vjerom se možemo radovati obećanjima iz Očeve Riječi. Ona nas uvjeravaju da će nam biti dopušteno surađivati s Njim u velikom djelu Milenijskog doba — u obznanjivanju Njegovih hvala i podizanju mnoštva čovječanstva iz palog stanja do potpune obnove onoga što je izgubljeno u Adamu.

U recima 8-10 primjećujemo kako nas apostol pažljivo nastoji zaštititi od pomisli da su nam svi ovi blagoslovi pripali zbog naših vlastitih zasluga. On ponavlja: „Milošću ste spašeni po vjeri.” A ako je po

milosti, nije više po djelima (Rim 11:6). Kada bi bilo po djelima, ne bi bilo po milosti. Kao članovi pale rase, bili smo potpuno nesposobni učiniti bilo kakvo djelo koje bi naš sveti Bog mogao prihvatiti. Bili smo mrtvi i nečisti u trenutku kada se On smilovao nad nama. Naše sadašnje stanje stoga nije rezultat ničega što je staro stvorenje učinilo. Ono nije od nas samih — to je Božji dar. Ovu lekciju moramo temeljito shvatiti jer ćemo inače biti u stalnoj opasnosti od pada. Milost zasigurno nije od nas samih, a možemo reći i da vjera (kojom smo uspjeli izvršiti svoje posvećenje do smrti) također nije proizašla iz nas. Takvu vjeru nismo imali kada nas je Bog prihvatio; On ju je s vremenom razvio u nama kroz svoja obećanja i svoju Riječ.

Da je naše sadašnje stanje rezultat naših vlastitih napora, bilo bi mjesta za hvalisanje. To bi impliciralo da nismo toliko pali da se ne bismo mogli sami izvući iz blata grijeha (što nalikuje teoriji evolucije). No takve teorije nemaju mjesta u božanskoj Riječi i ne smije ih priznavati nitko tko želi održati svoje stanje kao novo stvorenje. Pavao želi da jasno razumijemo kako je riječ o potpuno novom i odvojenom stvorenju. Stvoreni smo u Kristu Isusu kao Božje djelo, pripremljeni za dobra djela, ali nismo spašeni po dobrim djelima.

Apostol nas uvjerava da je Bog unaprijed odredio da ovo Novo stvorenje napreduje u dobrim djelima. Kako bismo to postali, radosno smo sve predali Gospodinu da bismo vršili Njegovu volju. Nakon što nas je prihvatio u Kristu, obznanjuje nam da je Njegova dobra volja u potpunosti obnoviti naš život: izbaciti iz naših srca sve grešno i nesveto te podložiti naša smrtna tijela novim umovima. Time dajemo dokaz svoje iskrenosti, izgrađujemo karakter i postajemo prikladni „za baštinu svetih u svjetlu” u slavi. Tko god nije sklon hoditi Gospodinovim putovima svetosti i suprotstavljati se grijehu, sigurno obmanjuje samoga sebe ako misli da je prešao iz smrti u život i da je novo stvorenje u Kristu Isusu.

PREGLED LEKCIJE

— 29. OŽUJKA —

Ključni tekst: „I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka doba!” – Matej 28:20.

Pregledavajući lekcije ovog tromjesečja, koje prikazuju misionarski rad apostola i upoznaju nas s njegovim brojnim suradnicima, naša glavna misao mogla bi biti da se i dalje propovijeda isto evanđelje – Isus i uskrsnuće; da nam je privilegij služenja tom evanđelju i suradnje s našim Gospodinom još uvijek otvoren te da se nagrade za takvu službu još uvijek mogu osvojiti. Doista, dobro je da shvatimo kako svaki član proslavljene Crkve mora ujedno biti i aktivan član vojujuće Crkve – boreći se protiv Protivnika te njegovih djela i utjecaja. Bilo da je naša borba javne ili privatne prirode, ona mora biti stvarna, i više od toga,

mora donositi napredak i pobjedu, inače nas Gospodin nikada neće prihvatiti kao „pobjednike”.

Još je jedna misao koju bismo svi trebali imati na umu: iako posjedujemo različite darove te stoga možemo Gospodinovu djelu pridonijeti s razmjerno više ili manje energije, službe ili bogatstva, Gospodin će u svojoj prosudbi uzeti u obzir duh koji nas je pokretao, a ne isključivo rezultate postignute našim naporima. Tako se za neki mali talent može reći – kao što je rečeno za siromašnu udovicu koja je ubacila dva novčića u Gospodinovu riznicu – da je Gospodin taj manji dar cijenio više nego neki znatno veći. U svjetlu

toga, pobrinimo se ne samo da svom snagom činimo ono što nam dođe pod ruku, već i da svaka naša žrtva i dar Gospodinu te njegovu djelu budu ispunjeni ljubavlju i predanošću, kako bi ih Gospodin sa sigurnošću odobrio – kao nešto učinjeno iz ljubavi prema njemu i njegovima, a ne iz taštine.

Gljučni tekst ove lekcije sadrži dragocjenu misao: Gospodin je bio sa svojim predstavnicima u svim njihovim djelima ljubavi i samoodricanja kroz cijelo ovo doba, bilježeći njihove napore, pomažući im, hrabreći ih i podržavajući. On zasigurno krije i osvježava sve one kojima je njegova služba poseban životni cilj – one koji drugima poslužuju njegovu milost, napajajući ih i hraneći. A ako je to bilo istinito u prošlosti, kroz cijelo ovo doba, koliko tek možemo shvatiti da je to istinito upravo sada, na kraju doba, u vrijeme žetve i u vrijeme druge prisutnosti našega

Gospodina! Kako samo snažno možemo spoznati da je On s nama, u suosjećanju, u suradnji, u pomoći i u podržavajućoj milosti – sposoban i voljan sva naša iskustva učiniti korisnima za nas te nas obilno upotrebljavati u naviještanju hvale Onoga koji nas je pozvao iz tame u svoje čudesno svjetlo!

Neka nas ove misli potaknu na stjecanje nove i veće snage te na uvažavanje činjenice da su stvari ovog sadašnjeg vremena, kao i njegove radosti i tuge, samo prolazne. Ambicije i nade ovoga svijeta nisu vrijedne usporedbe s ovim plemenitim i hvalevrijednim težnjama da služimo našem Učitelju i ugodimo mu te da primimo njegove nagrade. Najveća od tih nagrada bit će zajedništvo s njim u slavi i privilegij da mu budemo suradnici u blagoslivljanju svijeta – što je veliko ispunjenje milostivih planova nebeskoga Oca za cijelo čovječanstvo.

SPOSOBNI RAZUMJETI SA SVIM SVETIMA

„Odgadanje je kradljivac vremena”, stara je i istinita poslovice: izgubljeno vrijeme znači izgubljene prilike, a s njima i prednosti te privilegije koje su uz te prilike bile vezane. Kada bi kršćani (svi koji su istinski posvećeni) stekli pravi uvid u božanski plan i očima svog razumijevanja jasno vidjeli veliko djelo koje Bog sada čini među ljudima, te kada bi uvidjeli svoje privilegije u vezi s time, život bi im postao mnogo stvarniji i mnogo ozbiljniji nego što trenutačno jest. Ovdje ne govorimo o svijetu općenito, jer shvaćamo da on danas nema ni sluha ni vida za božanske stvari — zaslijepljen je bogom ovoga svijeta i oglušio je od babilonske buke i galame koju taj bog izaziva i održava upravo u tu svrhu. Hvala Bogu na milostivim obećanjima Njegove Riječi: da će u novom razdoblju, pod Kristovim Tisućogodišnjim Kraljevstvom, sve slijepi oči biti otvorene, a sve gluhe uši proćuti (Izaija 35:5). No, budući da su ljudi u svijetu trenutno slijepi i gluhi, ne zastajemo kako bismo pokušali čudotvorno djelovati na njih; radije slijedimo Gospodinovu zapovijed i govorimo, koliko god je to moguće, samo onima koji imaju uši. „Tko ima uši, neka čuje.”

Oni koji su u bilo kojoj mjeri ćuli, koji su u bilo kojoj mjeri vidjeli i koji su u bilo kojoj mjeri okusili da je Gospodin milostivo iskazao svoju naklonost svima koji mu dolaze kroz Otkupitelja — i koji su na taj način postali ukućani vjere — privilegirani su daleko iznad većine ljudskog roda koja je još uvijek tuđa i strana Bogu. Međutim, problem je u tome što su, uslijed lažnih doktrina koje je potaknuo Protivnik, vjernici stekli toliko pogrešnu predodžbu o božanskom planu, kao i o božanskom karakteru koji taj plan oblikuje. Zbog toga ne samo da ne vole Boga svim srcem, već, naprotiv, žele imati što manje posla s njim — tek onoliko koliko je potrebno da osiguraju svoj

spas od vjećne muke, za koju su poućeni vjerovati da ju je Bog pripremio za veliku većinu svojih stvorenja.

Ne možemo kriviti ljude koji na Boga i Njegov plan gledaju iz te pogrešne perspektive ako pokazuju relativno malo interesa za proućavanje Biblije, za koju vjeruju da je otkrivenje tih strašnih priprema, predodređenih još prije postanka svijeta. Naš prvi napor u pristupu prosječnom vjerniku koji se izjašnjava kao kršćanin trebao bi biti pomazanje oćiju njegovog razumijevanja „uljem radosti”, kroz kratko i toćnije objašnjenje Gospodnjeg puta. Dobro je poćeti tamo gdje Bog i apostoli zapoćinju priću o spasenju — naime, s Kristovim križem. Prvo je potrebno naglasiti da smo kao ljudska rasa svi pod osudom zbog prvotnog grijeha i da ni za koga nema izlaza, osim kroz Otkupitelja kojeg je Bog osigurao. Zatim bi trebalo pojasniti što je toćno kazna: da to nije vjećno trpljenje ili mućenje, već vjećna smrt — smrt iz koje ne bi bilo oporavka, potpuno uništenje. Nakon toga, bit će prikladno ukazati na Božju samilost u osiguravanju Spasitelja koji je umjesto nas platio kaznu izrećenu protiv nas; da je u svom tijelu „trpio, pravednik za nepravednike, da bi nas priveo k Bogu” (1. Petrova 3:18). On nije trpio vjećnu muku, već upravo onu kaznu koja je bila izrećena protiv nas: vjećnu smrt. Potom treba pokazati da, iako je Kristovo tijelo zauvijek predano kao otkupnina za ćovjeka, Bog ga je ipak podignuo iz mrtvih, dajući mu novi život, novo biće — učinivši ga „novim stvorenjem”. Shodno tome, On više nije ćovjek u tijelu, već ponovno duhovno biće, sada božanske prirode, uzvišeno daleko iznad anđela, poglavarstava i vlasti (Efećanima 1:21; 1. Petrova 3:22).

Zatim je prikladno pokazati na koji je naćin Kristova smrt mogla utjecati na cijelo ćovječanstvo. To

je bilo moguće zato što je Isus zauzeo mjesto oca Adama i tako otkupio njegov život. Budući da je cijela rasa bila osuđena u Adamu, njegovo osobno otkupljenje pravno i pravedno znači da je plaćena kazna dovoljna za grijeh cijelog svijeta — svijeta koji je osuđen u njemu, a ne zbog vlastitih djela. Potom trebamo pokazati da je cilj ovog otkupa svijeta bio, i još uvijek jest, da svaki pripadnik Adamove rase dobije priliku (kao što ju je imao Adam) Gospodinu pokazati svoju spremnost na poslušnost Njemu i Njegovim zakonima, te na taj način od Njega primiti veliki dar vječnog života. Samo će za Adama ovo uistinu biti druga prilika, jer njegova rasa još nije imala pravu priliku, s obzirom na to da su rođeni u grijehu i pod kaznom smrti.

Do ovog bi trenutka vaš slušatelj trebao moći shvatiti da suđenje koje Bog nudi čovječanstvu nije poput suđenja pred kaznenim sudom na koje izlazi zločinac ili osuđenik kako bi se utvrdilo je li kriv ili nije. Naprotiv, u slučaju čovječanstva Bog je već utvrdio da su „svi krivi” i da „nema pravednog, nijednog”. Budući da bi takvo suđenje bilo beskorisno izrugivanje, Gospodin ništa slično nije ni predložio, iako je to nerazumno mišljenje uobičajeno među Njegovim narodom. Uvidjevši da smo potpuno bespomoćni po pitanju vlastitog oslobođenja, Bog je prema vlastitom planu i uređenju već platio kaznu za svakog čovjeka — kroz žrtvu svog Sina. Stoga, kada cijeli svijet čovječanstva bude stavljen na suđenje za vječni život, ljudima se neće suditi kao osuđenima, već kao otkupljenim, slobodnim ljudima čije je oslobođanje od prvotne smrtne kazne u potpunosti plaćeno Kristovom otkupnom žrtvom. Njihovo suđenje sastojat će se u utvrđivanju njihovog izbora trajnog života ili smrti pod Božjim uvjetima, baš kao što je Adam birao tijekom svog suđenja. Utvrdit će se što bi oni izabrali nakon stjecanja znanja o grijehu i njegovoj kazni (vječnoj smrti), te znanja o pravednosti i njezinoj nagradi (vječnom životu). Njihov izbor bit će vidljiv kroz njihovu poslušnost ili neposlušnost božanskim zapovijedima.

Tko god je dosad pratio ovaj plan, može uvidjeti da Bog čovječanstvu općenito još uvijek nije dao ono veliko suđenje niti priliku, koju je za sve osigurao žrtvom našeg Gospodina Isusa, kako bi se ispitala njihova dostojnost ili nedostojnost vječnog života. Svi koji nisu potpuno zaslijepljeni zabludama i predrasudama mogu vidjeti da puna i poštena prilika za prosudbu između ispravnog i pogrešnog, te za odabir ispravnog i odbacivanje pogrešnog, još uvijek nije došla svijetu u cjelini. Mogu uvidjeti da neznanje, predrasude i praznovjerve i dalje zaslijepuju svijet; a gledajući unatrag kroz povijest, očito je da takva sljepoća u svijetu vlada stoljećima — još i prije nego što je otkupnina za svijet uopće bila plaćena.

Ako vaš slušatelj ima istraživački duh, sada će se zapitati kada će se ili kako čovječanstvu pružiti to puno znanje, prilika ili suđenje. Ovo će biti izvrstan trenutak da ga podsjetite na apostolove riječi: „Bog je odredio dan [još u budućnosti] u kojem će suditi svijetu [ne osuditi svijet, jer je on već osuđen, zbog čega je Krist i umro za bezbožne, nego će mu suditi u smislu davanja suđenja svima] u pravednosti [pod pravednim, povoljnim, poštenim i razumnim uvjetima] preko onog čovjeka kojeg je odredio [velikog Mesije, Kraljevskog Svećenika, čija će vladavina donijeti blagoslov i uzdizanje svima iz svih obitelji na zemlji koji to budu željeli].” (Djela apostolska 17:31). O ovim vremenima blagoslova i obnove apostol Petar izjavljuje da su govorili svi sveti proroci od postanka svijeta (Djela apostolska 3:19-21). I nije čudo što su o tome govorili, jer su bili Božji proroci, a Bog je ovu namjeru imao od utemeljenja svijeta — znajući unaprijed put kojim će grijeh krenuti, ali i put koji će, pod zabludama grijeha i zbog stečenog iskustva, odabrati čovjek.

POČECI RAZUMIJEVANJA

Kako duhovne oči i uši vjernika počinju shvaćati puninu Božje providnosti za Njegova stvorenja, njegovi se prijašnji strahovi počinju smirivati te on počinje dobivati stvaran osjećaj Božje dobrote i ljubavi kao nikada prije. No, i dalje će imati pitanja. Željete znati kada će započeti ovaj dan o kojem govori apostol — dan suđenja svijetu u pravednosti i pod povoljnim uvjetima. Željete znati zašto taj dan nije započeo odmah nakon Gospodinove smrti i uskrsnuća, ako je on čekao na Njegovo pomirbeno djelo i ovisio o njemu. Ovo će biti prava prilika da se pred očima njegovog razumijevanja otvori drugi dio milostivog plana našeg nebeskog Oca. Treba mu pokazati ono što je tako jasno izloženo u Svetom pismu; naime, da je Otac namijenio izabranu Crkvu da kao Zaručnica bude pridružena Kristu, svom Gospodinu, Otkupitelju i Zaručniku. Ona je posebna ilustracija božanske milosti i dobrote te dijeli Njegovu slavu, čast i besmrtnost, „promijenjena” u božansku prirodu u prvom uskrsnuću.

Tada će vjernik početi jasnije razumijevati što je apostol mislio kada je izjavio: „Oko nije vidjelo, niti je uho čulo, niti je u srce čovječje ušlo ono što je Bog pripremio [čuva] za one koji ga ljube; ali Bog nam je to otkrio svojim duhom.” (1. Korinćanima 2:9, 10). Počet će uviđati činjenicu da smo, ulaskom u Gospodinovu obitelj i postajanjem članovima ukućana vjere, tek na pragu znanja i razumijevanja te da moramo napredovati i rasti. Počet će shvaćati snagu apostolovih riječi kada je, obraćajući se kršćanima, a ne svjetovnim ljudima, rekao: „Prigibam koljena svoja pred Ocem,... da vam udijeli... da vi, ukorijenjeni i utemeljeni u ljubavi, budete sposobni shvatiti sa svim svetima koja

je širina i dužina i dubina i visina; i spoznati ljubav Kristovu.” (Efežanima 3:14-19). Ili kada na drugom mjestu kaže: „Ne prestajem zahvaljivati za vas, spominjući vas u svojim molitvama, da vam... Otac slave dade duha mudrosti i otkrivenja u spoznaji Njega, da oči vašeg srca budu prosvijetljene; da znate koja je nada Njegova poziva i koje je bogatstvo slave Njegove baštine u svetima.” (Efežanima 1:16-18).

Potrebno je vrijeme da bi se srce i um proširili kako bi mogli obuhvatiti barem djelić tako divnog blagoslova poput onog koji je Bog osigurao za svoje „izabrane”. No, tko god dobije i najmanji uvid u veličinu Božje naklonosti prema Crkvi, neće biti iznenađen činjenicom da je u božanskom planu dano gotovo devetnaest stoljeća za pozivanje, odgajanje i usavršavanje svetih za veliko i slavno djelo za koje su, kao sunasljednici s Mesijom, pozvani. Također mu neće biti čudne vatrene kušnje kojima Gospodin, naš Bog, iskušava sve one koje poziva i prihvaća kao kandidate za izabranu klasu Kraljevstva. Lako će shvatiti sljedeće: ako je bilo korisno — štoviše, nužno — da naš Gospodin Isus, uza sve svoje iskustvo u nebeskim dvorima, „nauči poslušnost kroz ono što je pretrpio” te dokaže svoju odanost Ocu vjernošću čak i do smrti, tim više Njegovi sljedbenici, čija je prijašnja povijest bila povijest grešnika, moraju biti temeljito iskušani i provjereni u svojoj odanosti Gospodinu.

Iz ove perspektive, iskustva kršćana dobivaju potpuno novo značenje. Oni koji su se posvetili Gospodinu shvaćaju da trče prema cilju i nagradi; njihovi koraci više nisu nesigurni, njihova srca više nisu tako slaba i nemarna, a svjetovni mamci više nisu tako privlačni i zamamni. Kroz Riječ svoje milosti, kroz svoja iznimno velika i dragocjena obećanja, Bog u njima djeluje da imaju želju biti Mu vjerni i da tako postupaju, usklađujući svoje živote sa zahtjevima Njegove Riječi. Ta ista istina u njima postaje i snaga, Božja snaga, koja im sve više omogućava činiti ono što bi trebali — stvari koje su ugodne u Božjim očima.

U tom je pogledu sve jasno i očito; ne samo da uvidamo kako Bog dopušta zlo u svijetu da bi svijet kroz gorka iskustva naučio određene lekcije o prirodnim posljedicama zlih djela, već vidimo i svrhu dopuštanja zla u pogledu svetih — u njihovom iskušavanju, brušenju i pročišćavanju, čime ih se priprema i dokazuje dostojnima da, kao pobjednici, naslijede divne stvari koje Bog čuva za vjerne. Za inteligentnog vjernika to će biti potpuno objašnjenje zašto Bog još nije poduzeo blagoslivljanje svijeta te zašto obećanja, dana preko proroka, o dolazećem vremenu kada će znanje o Gospodinu ispuniti zemlju i kada će prokletstvo biti uklonjeno, još uvijek nisu ispunjena. Oni mogu vidjeti da je upravo uklanjanje tog prokletstva, brisanje svih suza i donošenje blagoslova čovječanstvu ono djelo za koje je Bog

ovlastio svog proslavljenog Sina, te djelo za čije sunasljedništvo On odabire Zaručnicu, Ženu Jaganjčevu.

S takvog gledišta, i onaj tko najteže shvaća uočiti će divne i osvježavajuće prizore slave i blagoslova koji će uslijediti čim ovo sadašnje dopuštenje zla završi svoju ulogu. Gledajući u budućnost, kršćani počinju shvaćati ponešto o dužini, širini, visini i dubini božanskog plana te će biti spremni uzviknuti: „Oh, ako je Božji plan toliko velik da je zahtijevao tako širok temelj i tako veliku pripremu u osobi našeg Gospodina te u osobama onih koji će s Njim biti sunasljednici u Kraljevstvu, koliko tek veliki moraju biti blagoslovi koji će, kada za to dođe određeno vrijeme, preko njih biti izliveni na svijet!”

Isprva će misli o blagoslovu koji dolazi jadnom stvorenju koje uzdiše, kao i o slavi koja dolazi vjernim, lojalnim svecima koji sada trpe, preplaviti vašeg slušatelja. Neko vrijeme on neće moći misliti ni na što drugo osim na ogromnu Božju milost očitovanu u ovom divnom planu ljudskog spasenja. Ali, malo-pomalo, počeo će razmišljati o sebi i o tome koju ulogu on ima u tom božanskom uređenju. Uvidjevši mogućnost sunasljedništva s Gospodinom među vjernim pobjednicima, otkrit će da sva iznimno velika i dragocjena obećanja Božje Riječi, kao i nove nade koje su njome nadahnute, u njegovoj duši postaju energija i snaga kakvu nikada prije nije poznavao — to je energija koja pročišćava, snaga koja posvećuje. „Tko ima ovu nadu u Njemu, čisti se, kao što je i On čist.” Instinktivno će početi slušati apostolovu opomenu da „odložimo svaki teret i grijeh koji nas lako opsjeda; i da s ustrajnošću trčimo trku koja je pred nama u Evandelju.” (Hebrejima 12:1).

Ubrzo nakon toga, razne opomene iz Riječi imat će za njega novo i dublje značenje. Na primjer, kada čita apostolovu opomenu: „Očistimo se od svake prljavštine tijela i duha, usavršavajući svetost u strahu Božjem” (2. Korinćanima 7:1), njegove riječi, misli, djela, odijevanje i osobni izgled — sve će doći pod inspekciju s novog stajališta. On više nije osuđeni grešnik, već opravdani i posvećeni sin Božji, Njegov predstavnik i Njegov ambasador. Bit će mu donekle nova pomisao da je čišćenje tijela dio procesa posvećenja; i da je čišćenje duha, uma, misli i namjera jednako potrebno kako bi se postiglo stanje srca koje je ugodno i prihvatljivo Gospodinu. I premda zbog naslijeđenih mana u tijelu nikada neće postići savršenstvo, sasvim će sigurno u tom smjeru znatno napredovati. Ako taj napredak izostane, to bi trebao biti razlog za razočaranje te bi trebalo potaknuti na samoispitivanje pred prijestoljem milosti (Hebrejima 4:16). Također će čuti opomenu koju je istoj klasi uputio apostol Petar: „Zato uložite svu revnost i nadodajte svojoj vjeri vrlinu; vrlini znanje;

znanju samokontrolu; samokontroli strpljenje; strpljenju pobožnost; pobožnosti bratsku ljubav; bratskoj ljubavi ljubav prema svima. Jer ako to imate i u tome obilujete, nećete biti ni besposleni ni

neplodni u spoznaji našeg Gospodina Isusa Krista. ...Jer tako će vam se bogato omogućiti ulazak u vječno Kraljevstvo našeg Gospodina i Spasitelja Isusa Krista.” (2. Petrova 1:5-8, 11).

ŽIVOT I SMRT

Tako je umro za svoju vjeru; to je hvalevrijedno —

Više nego što većina nas učini.

No stani, možeš li dodati tome

Da je za nju i živio?

Svojom smrću napokon je posvjedočio

Kao mučenik za istinu;

Je li to činio i njegov život u prošlosti,

Još od dana njegove mladosti?

Umrijeti je lako; ljudi su umirali

Za neku želju ili hir —

Iz hrabrosti, strasti ili ponosa —

Je li njemu bilo išta teže?

Ali živjeti — svaki dan živjeti

Svu istinu o kojoj je sanjao,

Dok su prijatelji sumnjali u njegova djela,

A svijet ga s prezirom gledao;

Je li tako i dalje nastavio,

Nikada ne skrećući s puta?

Tada ćemo govoriti o životu koji je vodio —

Jer nije važno kako je umro.

ZANIMLJIVA PISMA

DRAGI GOSPODINE RUSSELL,

Moja sestra i ja šaljem našu pretplatu za STRAŽARSKU KULU za sljedeću godinu. Sigurno dobivate mnogo pisama poput ovoga koje Vam pišem, ali Vam nikada ne može dosaditi slušati kako naš ljubljani Otac koristi Vas za oslobađanje i hranjenje opterećenih i gladnih duša, kakve smo bile i mi prije nego što smo pročitale Vaše knjige. Svakodnevno blagoslivljamo Boga što Vas je podigao da nam budete takav neizreciv blagoslov. Duhovna gozba koja je stavljena pred nas i svjetlo koje obasjava Božju Riječ ponekad nas gotovo preplavljuju.

Da ste nas samo poznavali prije dvije godine! Odrasle smo s usađenom doktrinom o vječnoj patnji za veliku većinu ljudi te o spasenju tek malobrojnih. Nikada se zapravo nismo mogle s time pomiriti te smo zbog toga bile opterećene suosjećanjem prema masama koje pate — ali sigurna sam da razumijete sve kroz što smo prošle. Godinama smo molile da nam se Bog otkrije u svojoj ljubavi, no nismo ni najmanje razumjele kako će to učiniti; a sada jest; i kako je to savršeno učinio, znaju samo oni koji su pročitali i koji vole Vaše knjige. Volimo KULE i s nestrpljenjem ih iščekujemo.

Obje činimo sve što možemo kako bismo širile slavno evanđelje o Božjoj ljubavi, ali smo najviše iznenađene što navodno kršćanski i posvećeni ljudi ne žele istraživati Pisma kako bi vidjeli jesu li te stvari uistinu takve, već jednostavno odbacuju tu temu. Ne možemo to razumjeti. Gospodin nas je iskoristio da svjedočimo onima koji samo formalno ispovijedaju vjeru i svjetovnim ljudima, te smo ustanovile da su neki od njih uistinu gladni Istine. Sada razumijemo

Gospodinove riječi: “Upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi.”

Vaša u našem Otkupitelju i Gospodinu,

(Gđa) E. NEWTON — Engleska

DRAGI BRATE RUSSELL,

Pozdrav u Gospodinu! Moje je srce ispunjeno radošću zbog izvanredne pažnje koju je Istina privukla na sastancima u Carnegie Hallu. Kakva li mora biti radost za Vas što ste instrument u Gospodinovim rukama za prenošenje divne poruke “svima koji imaju uši da čuju.” Neka Božji blagoslovi i dalje obilno počivaju na Vama i Vašim plemenitim suradnicima u crkvi u Alleghenyju.

Samo nekoliko riječi o našoj grupi za proučavanje ovdje. Mislim da upravo zato što mi Gospodin iz mjeseca u mjesec sve više otvara oči i ispunjava moje srce nebeskim blagoslovima, mogu vidjeti divan duhovni rast i drugih u našoj zajednici. Duh ljubavi i nesebičnosti raste vrlo brzo, zbog čega se jako radujemo u Gospodinu. Sastajemo se svake nedjelje poslijepodne radi proučavanja Biblije, a nedjeljom navečer koristimo naše nove Biblije, SVANUĆA i KULE. Srijedom navečer imamo molitveni sastanak i sastanak za svjedočanstva, dok se posljednjeg petka u mjesecu sastajemo radi pjevanja i ugodnog općeg razgovora o Istini.

Ima dosta zainteresiranih i osjećamo se prilično ohrabreno. Jedan od njih bio je vrlo svjetovan čovjek. Moja slučajna rečenica ili dvije jednoga dana u radionici izazvale su u njemu pitanje na koje sam rado odgovorio. Sjeme je palo na plodno tlo; dao sam mu prvi svezak na čitanje, a zatim drugi i treći. Naravno,

psovke su morale nestati, a zatim i duhan, i tako dalje. Zaista izvanredno napreduje.

Vaš brat u Gospodinu,
C. B. SHULL — Ohio

DRAGI PRIJATELJI,

Naše izvješće o volonterima kasni. S obzirom na to da crkve imaju relativno malo posjetitelja sve dok vrijeme na plažama ne postane nepovoljno, u kojem trenutku i turisti počinju dolaziti ovamo, smatrali smo da je pametnije pričekati.

Primili smo 14.000 primjeraka KULE za distribuciju, od kojih je ostalo još samo 400; i te preostale ćemo uredno podijeliti.

Mislim da su naši volonteri pokazali više ljubavi i revnosti nego u prošlosti te su pomalo razočarani što je posao za ovo razdoblje završen. Susrećemo se s više protivljenja nego ikad prije. Jedan je svećenik izašao iz crkve i izjavio da će se pobrinuti da se donesu zakoni koji će zaustaviti ovakvu distribuciju literature. Kada je napustio svoju crkvu, njegova je oproštajna propovijed bila usmjerena protiv ove istine. Privatno, taj isti čovjek je rekao kako smatra da bi učinio Bogu uslugu kada bi oduzeo živote ljudima koji se drže takvih đavolskih doktrina.

Obišli smo oko 110 crkava u L _____
A _____ i oko 21 crkvu u okolnim gradovima.
Prijatelji u P _____ ove su godine sami obišli svoje crkve.

Zahvaljujemo svima vama na vašem udjelu u ovom radu, vašem trudu ljubavi. Zahvalni smo na privilegiju koji imamo u ovoj službi i nadamo se da ćemo dobiti još "municije" za budući rad.

Iskreno vaš u Njemu,
ROBT. NAIRN — Kalifornija

DRAGA BRAĆO,

Nedavno sam s velikom radošću primio kutiju s traktatima. Raduje me čitati godišnje izvješće u KULI — saznati za tone radosnih vijesti koje odlaze u potragu za zrcima pšenice. Ispunio sam i poslao sve adresirane omotnice koje ste mi poslali za Indiju i druge strane zemlje, bez ijednog gubitka. Uz Gospodinovu pomoć, od 26. ožujka 1901. poslao sam preko četrdeset sedam tisuća traktata, uključujući poštu za Indiju i inozemstvo. To ne uključuje oko dvanaest tisuća podijeljenih prije tog datuma, dok još nisam bio toliko zainteresiran.

Budući da su me mjesna zajednica i Poštanski ured imenovali poštarom, mislim da mi je sam Gospodin otvorio put za ovaj rad. Želim ga koristiti za dobra djela sve dok on bude otvoren, jer se bojim da nam uskoro neće biti dopušteno distribuirati radosne vijesti. Gospodin je rekao: "Radite dok je dan, jer dolazi noć kada nitko ne može raditi."

Vaš nedostojni sluga u Gospodinu,
J. L. FREED — Pennsylvania

